ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

"Надходить поранок, та ще ніч". - Ісаії 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly
VOL. L. МІСЯЧНИК № 9
Вересень, (September) 1930

ЗМІСТ

МИР І ЗЛО ЧАСТЬ 1 ---------- 131
Світ ---------- 131
Церква ---------- 135
Мир ---------- 136
АНГЕЛИ В СИОНІ ЧАСТЬ 1 ---------- 137
Ізраїль і ангели ---------- 139
Зміна служби ---------- 141
ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ ---------- 143
ІНТЕРЕСУЮЧЕ ПИТАННЯ І ВІДПОВІДЬ ---- 143

„Став же я неначе на варті і, стоючи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу." — Аввакум 2:1.

На землі переполох народів у заколоті; як зареве море та филі [взбурені, невдоволені маси]. І омертвіють люде від страху та ожидання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випростуйтесь і підіймайте голови ваші, радуйтесь, бо наближилось викупленне ваше. — Євангелії Матея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал видає Товариство в тій ціли, щоби помочи людям зрозуміти Божий плян. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранню його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанціїв і поміщує відповідний навчальний матерял до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого слова правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряються. Він є незалежний від впливу ріжних партій, сект і людських віроісповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідження кождого написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомильного слова Божого. Він не мішається в жадні суперечности і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є одинокий справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Льогос був початком Його творива, котрий опісля стався чоловіком; що він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він создав совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибирав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами її Господа Ісуса Христа, преображуватися на подобіє Його, давати свідоцтво о імени і плані Єгови Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Хрис тос, голова і тіло, становить "насіння Авраама", котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКІНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернув і є тепер присутний; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приверне людей до совершенного стану; і що під час царювання Христа кождн чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послушні, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ
Wartova Bashta
WATCH TOVER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117 ADAMS STREET … BROOKLYN, N. Y. U. S. A.
Заряд:

Й. Ф. Рутерфорд — **Президент**
В. Е. Ван Амбург — **Секретар і скарбник**

Редакційний комітет **Й. Ф. Рутерфорд, В. Е. Ван Амбург, Й. Гемрі, Р. Г. Барбер, Е. Й. Коварт.**

Бюра в інших краях:

Fonrigk Offices: Brittish: 34 Graven Terrace, London, W, 2, Enganh; Canadian: 40 Irwin Aveuue Toronto, Ontario; Ausfralasiun: 495 Gotlius St., Melhourne Anstralia: South Afrikan: 6 Lelie St., Gape Town, South Afrika, Please addires the SOCIETY in everycase

Передплата на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах $1.00, в Канаді і інших краях, $1.50; в Великій Британії, Австралії і Полудневі Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через почтовий переказ, експрес ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневі Африці і Австралії передплату треба посилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаємо даром, єсли о се попросять.

Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціяльного повідомлення, що отримали належитість, ані не повідомляємо, що передплата скінчилась, а тільки зазначуємо се побіч адреси один місяць наперед.

РАДІО ПРОГРАМИ

Для всіх інтересуючихся ми звертаємо увагу, що будуть денні програми в українській мові через радіо станцію WHK Clevelanh, Obio, у слідуючих зазначених часах:

Вересня 21–го з 10.10 до години 11.10
Падолиста 23 –го з 8.50 до години 9.15

Вас усіх є запрошено наставляти ваші радія і слухати сих поучаючих і інтересних програмів.

КОНВЕНЦІЇ СЛУЖБИ ПРИЗНАЧЕНІ ТОВАРИСТВОМ

Прошені звернути пильну увагу на понизше поданий розклад, де зазначено буквами як слідує: буква (К) означує там, де є Українські збори; буква (П) означує Польські збори, і т. д.

(Al. *Albanian;* П *Armenian;* C *Colored;* E *English;* X *German;* G *Greek;* H *Hungarian;* I *Italian; L Lithuanian; P. Polish; Roumanian;* U *Russian;* V *Slovak.)*

St. Pani, Minn	**E**	**Jyly 25–27**
Portland, Me.	**E**	**“**
Fargo, N. Dak.	**E**	**Augyst 1–3**
Mancheater, N. H.	**E, G**	**“**
Pittsfleld, Mass.	**E, P**	**“**
Kansas City Mo.	**E, G**	**August 15–17**
Wheeling, W. Va.	**E, G, P**	**“**
Tulsn, Okla.	**E, C**	**August 22–24**
Dallas, Tex.	**E**	**August 29 Sept. l**
Wausau, Wis.	**E**	**“**
Duluth, Minn.	**E, P**	**“**
Omaha, Nehr.	**E**	**“**
Titusville,	**E**	**“**
Atlfnta, Gn.	**E, C, G**	**Oktoher 3–6**
Atlantsk City, N. J.	**E, G**	**Oktoher 17–19**

В АРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. L Вересень 1, 1930 № 9

МИР І ЗЛО

**“Я роблю світло й темряву, посилаю мир і зло; я Господь, усе це я роблю”.
– Ісаії 45:7, англійський переклад**

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА постарався о провізію для примирення роду людського з собою. Коли се буде доконане, тоді буде безперечний доказ, що Він може поставити людей на землі, котрі затримають свою непохитність до Нього. Він назначив Ісуса Христа, свого возлюбленого сина, бути Його слугою примирення. Найперше Він постарався о ціну викупу через смерть і воскресення Ісуса Христа. Опісля Бог зачав вибирати з між людей нарід для свого ім’я і на сей нарід Він положив своє ім’я. Той нарід мусить стояти за ім’я Його, бути свідками і указувати на Його чесноти. Ся робота є приготування до Його царства.

2 Довго перед тим, нім жертва викупу була дана, і довго по смерти і воскресінню Ісуса Христа, і під час приготування того царства, злочинства, нещастя, злоба, гнів і несправедливість були й є в повнім гоні. Був се довгий і темний період терпіння і неволі. Многі запитували: Чому ж Бог позволив на ввесь світ сей клопіт і недолю? Через довший час послідувателі Христа уважали за правдиву відповідь таку: “Бог позволив чоловіку переходити через слабости, смуток і смерть, щоб він міг дістати досвід і навчитися пізнати, як вельми грішен є гріх; і щоб сим чином чоловік навчився через досвід силу гріха і також був яко ілюстрацією для ангелів; і що нема іншого й кращого способу для науки як через досвід”. Такі заключення не можуть бути правдиві, тому що вони не є в гармонії з Богом і Його словом. Слабости, смуток і смерть впали на Адама яко справедливо засуджена кара за добровільне поламання Божого закону, і через се ввесь рід людський потерпів наслідки того злочинства зі сторони Адама. Отже зло, що впало на Адама, було справедливістю, і не могло навчити його жадної лекції.

3 Тому, що Сатана визвав Бога Єгову і Його слово й чернив Його ім’я, Бог не перешкоджав йому в його злім ділі, але позволив йому йти до крайности, але у назначенім часі Бог об’явить всьому сотворінню, що Він є єдиний правдивий Бог, що Його слово є правда, шо Його ім’я є гідне пошани, і що лише через Нього можна отримати життя і благословенства. Він не міг був позволити на панування зла в тій ціли, щоби вчити чоловіка через досвід як вельми грішен був гріх і сим дати ілюстрацію для інших сотворінь. Зробити так значило б, що Бог є співучасником того великого беззаконства, а се є неможливим. Отже тут буде на місце поставити питання: Чи люди навчилися якої будь важної лєкції через практикування зла, терпіння, слабостей, смутку і смерти?

СВІТ

4 Властива відповідь на се питання мусить бути заперечуюча. Від Авеля аж до потопу гріх панував, і лише дві особи Єгова признав в тім часі, і вони не навчилися нічого через зло. Про них є написано в слові Божім, що Енох і Ной були пораховані за праведників, тому що вони мали віру і знали Бога. – Жидів 11:5–7

5 По потопі люди зачали організуватися в правительства а Сатана стався їх богом. Він уживав своєї контролюючої сили над ними. Від потопу аж до приходу возлюбленого сина Божого люди нічого не навчилися про зло з досвіду. Найбільший злочин поповнили релігійні люди, коли вони вбили Князя Мира. Жиди страшенно потерпіли з руки Єгови яко справедливу кару, але вони нічого не навчилися через їх досвід зі злом. Протягом цілої християнської доби аж до тепе рішного часу злочин і переступи панували до найвисшого степеня, і лише ті навчилися важної лекції в тім часі, що мали знання Бога і були послушні Його слову.

6 Стоячи при самому кінці світа, ми бачимо землю змочену людською, кровью, несправедливо пролятою, і тепер земля кличе о пімсту за сю проляту кров. З бігом часу зацарювало зло навіть в краю, котрий через довший час хвалився вільністю та свободою. Злочинства в сім краю

так побільшилися, що президент Держав сказав: "Життя і майно є більше небезпечне в Злучених Державах чим в котрім іншім цивілізованім краю в світі". Хто вперто твердить що світ стає лучший або що рід людський вчиться через досвід, нехай виходить зі своїм доказом або нехай цілковито мовчить. Нема ані одного маленького доказу, котрий би указував на факт, що рід людський пізнав хоть одну важну лекцію через досвід з гріхом або через практикування зла або злочинства. Нема причини думати, що під час царювання Христа рід людський скористає з довгого панування зла; тому що тоді люди схотять забути ті злочинства, а ті, що будуть мати Господні благословенства, викинуть сі річи з пам'яти а наповнять свій ум тим, що є добре і корисне.

ХРИСТИЯНИ

7 Чи Християни коли навчилися важної лєкції задля їх досвіду з гріхом? В періоді так званім християнська доба, у котрім то часі Бог покликував і збирав свою церкву, зло і злочинства дійшли до найвисщого вершка. Всі, що були взяті в угоду з Ісусом Христом терпіли зневагу з рук других, а головно з рук релігійних фанатиків, і з рук тих, що називали себе послідувателями Христа, але котрі в дійсности були слугами Дия вола. Найбільша зневага, яку можна уявити собі, впала на Ісуса Христа і Він перетерпів много зла, невластиво заподіяного Йому. Рівно ж і Його ученики терпіли з рук тої самої кляси, що переслідувала Господа. Кождий правдивий послідуватель Ісуса Христа був предметом стріл ворога і терпів много переслідувань. Сі як раз обставини були представлені в Писанню. І хто ж то є тим автором того всього несправедливого терпіння послідувателів Ісуса Христа? Спевніс тю, що не Єгова. Сим автором був Сатана, тому що він ненавидів і ненавидить кождого, хто служить і чтить ім'я Єгови.

8 Се був Сатана, бог сього світа, що старався погубити дитятко Ісуса а пізніше переслідував Ісуса Христа через всі Його дні на землі. Ісус сказав своїм ученикам, що вони будуть терпіти від того самого чинника, і всі Його послідувателі терпіли. Чи будучи дотикнені злом, Християни навчилися якої будь корисної лєкції відносно сього, як вельми був грішен гріх? Спевніс тю, що ні. Помимо зла, вони противилися впливові лихого, вчились бути вірними Богу і доказали свою стійність. Але се не досвід навчив їх сього.

9 Чому ж Бог позволив Христу і членам Його тіла терпіти з рук Сатани і його агентів? Відповідь є, – Він позволив задля тої самої причини, задля котрої Він позволив Сатані переслідувати Йова. Сатана визвав Бога, осмішив Його ім'я і слово і заявив, що Бог не може мати сотворіння, котре б серед терпінь могло затримати свою вірність до Бога. Бог позволив Сатані переслідувати тих, що заявили своє посвячення Йому, щоб сим доказати, що Єгова є правдивий і що чоловік може бути вірний Богу і затримати свою непохитність навіть серед найгірших обставин.

10 Історія в святому Писанні про Йова є безперечним доказом правдивости сього заключення. Святе Писання згадує лісту вірних мужів від Авеля аж до Йоана Хрестителя, і показує, що кождий з них терпів зневагу з рук Сатани і його агентів. Причина сього була, що сі мужі заявили себе по стороні Єгови, а Сатана старався відвернути їх від Бога. Вони не навчилися жадної важної лєкції з досвіду зі злом, але вони навчилися бути правдивими і вірними Богу серед злих обставин.

11 Але чи не є написано: "Видовищим зробились ми (послідуватели Христа) світові, і ангелам". (1 Коринтян 4:9) І чи се Писання не доказує, що чоловік переходив через ріжні лихоліття і терпів зло, яко предмет лєкції для світа і для ангелів, щоб вони могли пізнати, як вельми був грішен гріх? Відповідь на се питання мусить бути заперечуюча, і се не є ніякий доказ.

12 Аргумент Павла є ясний. Він каже, що він і інші послідуватели Христа, задля їх угоди через жертву, вони є призначені на смерть; що вічне життя залежить від вірности до Бога і їх непохитности; що Сатана й його агенти постійно нападають на послідувателів Ісуса Христа, стараючись відвернути їх від Бога, знищити їх і висмія ти Єгову; що для світа, котрий є під правлінням Сатани, сі послідуватели Ісуса Христа є безумні фанатики і посміховиском для людей; і що в очах злих ангелів і людей вони є безумні. Яко дальший доказ сього, Павло додає: "Ми дурні задля Христа"; або так сказати, тому що ми сильно тримаємось Христа, нашого Спасителя і Господа, ми є дурні в очах світа і в очах злих ангелів і людей, котрі не вірують Богу.

13 Сі вірні послідуватели Христа стоять мужньо в вірі, але на них глядять недовірки яко на громаду безумних. Се заключення є дальше попер те словами Павла: "Згадайте перші дні в котрі ви просвітившись перенесли велику боротьбу терпіння, то на зневагу і знущання виставлювані, то буваючи спільниками тих, що так жили". – Жидів 10:32,33

14 Замість світу і злим ангелам навчитись важкої лєкції, то вони нанесли зневагу для імені Єгови. Світ є сатанською організацією; і та організація дальше переслідує вірних, а злі ангели нападають і стараються зіпсути всіх Християнів, і тих людей, що не належать до світських організацій, докоряють їм і висміюють їх. Через

практикування зла ніхто не навчивсь корисної лєкції щодо сього, як вельми грішен був гріх; і лише Християни помимо практикування зла і гріха доказали свою вірність до Бога. Отже Християнин через річи, які він терпів, навчився послушенства так як й Ісус навчився. (Жидів 5:8) Спевністю, що Ісус не навчився нічого з практикування зла, однак Він навчився послушенства через терпіння. Зі слова Божого Християнин знає, що гріх є переступленням Божого закону, отже є злом, і коли він терпить зло, то се терпіння не є в тій ціли, щоби навчити його як вельми грішен був гріх, але яко нагода доказати свою вірність, льояльність і посвяту до Бога серед переслідування. У такій пробі він учиться бути послушним Божій волі.

КАРАННЯ

15 Чи неправдою є, що Господь карає своїх синів, котрих Він їх любить, і так через досвід учить їх, як вельми грішен є гріх? Апостол відповідає: "І забули напомин, що до вас, як до синів, глаголе: Сину мій, не гордуй каранням Господнім, ані слабни, докорений від Нього; кого бо любить Господь, карає; і бє всякого сина, котрого приймає. Коли карання терпите, Бог до вас такий як до синів: Чи єсть бо такий син, котрого не карає батько?" – Жидів 12:5–7

16 Як Господь карав злом Ізраїля, так Він карає своїх синів в Христі, котрі занедбують або забувають услівя своєї угоди. Бог не є відвічальний за їх недбальство. Коли Ізраїль чинив зло, Бог карав їх; так Він допускає карання на своїх синів, щоб вони вчилися бути послушними і вірними Йому. Лєкцію, яку Він учить їх, не є як вельми грішен був гріх, але конечність вірности. Тому Апостол каже: "А праведний вірностю жив буде". (Жидів 10:38)

ДОСВІД

17 Вираз: "Досвід є найліпший учитель", стався приповістю і вважався за правду. Але сей вираз не є правдою, – досвід не є найлучший учитель. Найлучший учитель є той, котрий помагає ученикові навчитися найважнішої лєкції. Англійське слово "досвід" є пояснене так: "Дійсно пережити якусь подію або події; особисте запізнанняся з дійсностю". Люди на землі через шість тисяч років пережили дійсні події гріху і злочинства, але найбільше зі всіх гріхів було відвернення людей від Бога і мильне представлення Єгови. З сього досвіду світ нічого доброго не навчився. При кінці девятьнадцять століть правління так званих християнських урядів, християнство дальше нівечить Боже ім'я, Його слово і Його возлюбленого сина. Сі так звані християнські держави установлять і попирають те, що противиться Божому царству. Нині ім'я Єгови більше знівечене між так званими християнськими народами чим у котрій іншій часті землі. Практикування зла не заставило людей .уникати злочинств. Се є неможливим наповнити ум злими річами і відтак вчитися чогось доброго.

18 Пояснення: Так звані християни в Америці зазнали досвіду через десять років з прогибітного закону, та помимо сього, всякі злочинства побільшаються і бажання бути беззаконними між усіма людьми зросло. Найбільші ревнителі прогибітного закону (або тверезости), замість навчитися щось доброго, то вони навчилися як нищити чоловіків, жінок і дітей під покривкою установлення того закону.

19 Але чи Апостол Павло не каже з авторітетом, що Християнин учиться через досвід? Ні, не після загального розуміння. Після Біблії Уповажненої Версії, Павло каже: "Не тільки ж се, а хвалимось і горем, знаючи, шо горе робить терпіння, терпіння ж досвід, досвід же надію, надія ж не осоромлює, бо любов Божа вилилась у серця наші духом святим, даним нам". – Римлян 5: 3–5

20 Ужите слово "досвід" в сім тексті не значить, "дійсно переживати якусь подію або події", як його загально розуміють і уживають світські товмачі. Після Писання, то слово значить потвердити, признати. В іншім перекладі сей текст читаємо так: "І не тільки се, радуємось у печалі, знаючи, що печаль виробить тривалість; і тривалість признання, і признання надію;, а надія ж неосоромлює, бо любов Божа вилилась у серця наші духом святим, даним нам". – Римлян 5:3–5, *Діяглот*

21 Значіння сього Писання є, що Християнин, коли є переслідуваний або в печалі, виходить побідоносно, тому що він є в Христі і тому, що він є непохитним і правдивим до Єгови Бога і до условин своєї угоди; що печаль виробляє терпіння (постійне виконування задачі з внутрішною радістю, знаючи, що се добре і вгодне перед Богом), і що таке терпіння є доказом досвідчення, або так сказати, признання Господом; що такі признання збільшають надію цілковитої побіди; і що та надія не осоромлює Християнина, але буде тримати його при Господі і в прославленню Його Слова і ім'я.

22 Лише самий факт, що хтось переходить через певні терпіння, не збільшує його надії. Однак, єсли він терпить задля праведности, і чинячи се, позістає дальше вірний Богу і своїй угоді, тоді така постійність і вірність приносить внутрішну радість, і є доказом, що він є признаний Богом, і се побільшує його надію бути побідником і отримати вінець життя.

НАЙЛУЧШИЙ УЧИТЕЛЬ

23 Отже хто є найлучшим учителем Христия нина? Відповідь є, що Християнин вчиться найбільшої лєкції через пізнання Бога і Його слова і через спосіб Божого ділання з ним. Він може в дійсности пережити много подій і ніякої лєкції не отримати з них; але через знання, яке він отримає зі слова Божого і через Боже признання його кроків, він учиться. Найлучший учитель є Бог Єгова; і тих, що хотять бути навчені; Він і учить їх через своє слово, і через об'явлення свого приз нання тим, що служать Йому. Знання і покірне послушенство приносять дійсну користь.

24 Є такі одиниці, що зробили угоду чинити волю Божу, але однак мають мізерне знання слова Божого. Вони задоволяються сим, що вірують, що Ісус Христос був сином Божим і Відкупителем чоловіка і що Бог замірив спасти світ через Нього. Їх головна ціль є дістатися до неба, до місця спокою і чести. Їм дуже бракує знання слова Божого але вони занедбують виконувати й те, що знають. Вони мали досвід зі злих річей і з лиходіїв, але вони не навчилися нічого корисного. До таких здається відносяться слова апостола, коли він сказав: "Не обманюйте себе: Ледачі бесіди псують добрі звичаї. Протверезіться праведно та не грішіть; бо деякі не знають Бога. На сором вам глаголю". – 1 Коринтян 15:33,34

25 Се с неможливо пізнати волю Божу, не студіюючи слова Його. Тому то є написано: "І не приладжуйтесь до віку сього а преображуйтесь об новленням ума вашого, щоб довідуватись, яка воля Божа й угодна і звершена". (Римлян 12:2) Всякий, хто відновив або будував свій ум через уважні студіювання слова Божого і хто радісно був послушний йому, той тепер знає, що воля Божа в сім часі є, що він мусить бути свідком Його і співати в честь імені Його відважно. Хто ж не має знання слова Божого, той приладжується до віку сього, йдучи тими самими дорогами, якими все ходило номинальне християнст во. Ні їх власний досвід ані досвід тих, що йшли перед ними, не навчив їх нічого. Много з них старалися виробити собі так званий солодкий і прек расний характер, сподіючись, що се поможе їм дістатись до неба. Однак Господь так не научав. Послушенство до Його слова порушене несамолюбством є найголовнішою річею. Чоловік може бути невимовний і се можна пробачити йому зад ля його упавшости. Однак правдивий Християнин не має причини бути в недостаточнім знан ню слова Божого в сім часі.

26 Апостол Павло пильно набував знання слова Божого і Його волі і опісля виконував її. Він писав: "Хоч бо я й неук словом, та не розумом; ні, ми знані у всьому між вами". (2 Коринтян 11:6) Мабудь хтось апостолові закинув, що він був не красний в мові; інакше він не мав причини вис казувати сих слів. Многі кажуть, що Християнин задля поверховности повинен бути дипломатичним (зручним, хитрим) але треба пам'ятати, що дипломатику винайшов і вживає Диявол, а не Господь. До своїх братів Павло писав вираз но: "І про се молюсь, щоб любов ваша ще більш достаткувала у знанню і у всякому чутті, щоб допевнитись вам, що лучше, і щоб були чисті і непорушені в день Христа". – Филипян 1:9,10

27 Дипломатія ніколи не є щира. Господь оправ дує лише правду висказану в несамолюбстві, щи ро, відважно і чемно. Павло клав велику вагу на знання, коли писав: "Того–то й ми, від того дня, як почули, не перестаємо за вас молитись і просити, щоб ви сповнились розумінням волі його у всякій премудрості і розумі духовному, щоб ходити вам достойно перед Господом у всякому доб рому ділі, просячи овощ і ростучи в розумінню Бога". (Колосян 1:9,10). Павло шукав признання від Бога а не від чоловіка, і він робив натиск на важність бути навченим Богом і Його словом.

28 Яко доказ, що се не є ціль научати людей ані ангелів через досвід ані через обсервацію гріха, зла або злочинств, Писання говорить: "Се бо вгодно і приятно перед Спасителем нашим Богом, котрий хоче, щоб усі люди спаслися і до розуміння акуратної правди прийшли". (1 Тимотея 2:3,4, *Діаглот*) Всі сотворіння, єсли хочуть нав читися важної лєкції, мусять вчитися її через піз нання Бога і Його слова, котре то слово є правда. Коли Ісус молився до свого Отця, щоб Він освятив учеників Його, то Він нічого не згадував про їх досвідчення, але сказав: "Освяти їх правдою Твоєю: Слово Твоє є правда". (Йоана 17:17) Що правда слова Божого є учителем, то про се Ісус виразно сказав до жидів: "Коли пробуватимете у слові моєму, справді ви ученики мої будете, і зрозумієте правду і правда визволить вас". (Йоана 8:31,32) Жиди мали стичність з гріхом много разів і не навчилися жадної важної лєкції. Вони були відтягнені від їх угоди через вплив Сатани і його організації і тому сталися невільниками ворога.

29 Так і нині многі, що називають себе дітьми Божими, є невільниками Сатани і його орґанізації. Всякі досвідчення, які вони переходили не навчили їх нічого, але знання правди зі слова Божого навчило б їх багато.

30 "Останні дні" вже прийшли, як се Писання і факти показують. Є одиниці, котрі кажуть, що вони були довгий час в угоді з Богом через Христа, а однак не шукають лучшого знання Божого слова. (Жидів 5:12) Вони все роздумують над тим, що було перше дано малоліткам у Христі, і кажуть, що вони все вчаться, але все одно і те саме, котре вони повинні були знати вже давно. "Завсіди вчаться, та й ніколи до розуміння прав

вди не можуть прийти". – 2 Тимотея 3:7

31 Їх досвід не навчив їх нічого. Вони могли були навчитися через лучше знання Божого слова і через несамолюбне послушенство до нього. На важність знання Бога, яко головного учителя, апостол робив натиск, коли писав: "Благодать вам і впокій нехай умножиться в познанню Бога й Ісуса, Господа нашого. Яко ж усе до життя і побожности дароване нам Божою силою Його, через познання Покликавшого нас славою і чеснотою". (2 Петра 1:2,3) Яко остаточний доказ, що не досвід є сим важним учителем, а знання Бога, то Ісус сказав: "Се є життя вічне в тому, щоб тебе знали єдиного справедливого Бога і кого послав єси Ісуса Христа". – Йоана 17:3

32 Є ще інші два тексти в Біблії, у котрих слово "досвід" є ужите, і над котрими тут коротко застановимось. "Каже йому Лабан: Коли б знайшов я ласку в тебе! Бо через досвід я навчився, що благословить мене Господь задля тебе". – 1 Мойсея 30:27 (*Англійський переклад*) Лабан не був чесний і часто ошукував свого зятя Якова, котрий заявив свій замір лишити його, і тому Лабан хитро вжив те слово в повисшім тексті. Слово "досвід" в тім тексті значить щось предсказати або бути очарованим. Іншими словами Лабан сказав: "Я мав видиво від Бога, що коли ти тут, то Господь благословить мене". Сі слова Лабан сказав для того, щоб міг дальше ошукувати.

33 Соломон сказав: "Я говорив в мойому серці: Ось я став великим, і придбав більш мудрості ніж усі ті, що царювали перед мене в Єрусалимі, й серце моє мало много досвідчень в мудрості і знанню". (Езекиїла 1:16) Тут слово "досвід", після Біблії, значить видіння або видиво, і є свідоцтвом Божого признання. Інакше сказати, Соломон заявив, що він мав видиво Божого признання через мудрість, якою Він наділив його, і яку Соломон молився, щоб Бог йому дав.

.

ПОСЛУГУВАННЯСЯ ЗЛОМ ЧЕРЕЗ ХРИСТИЯНИНА

34 Чи є Християнин оправданий послугуватися злом проти свого ближнього? Маючи властиве вирозуміння зла, а іменно, що воно приносить нещастя, недолю, смуток, і шкоду, то відповідь на се питання мусить бути заперечуюча. В ніякім случаю Християнин не є оправданий послугуватися злом проти свого ближнього. "Нікому злом за зло не оддавайте". (Римлян 12:17) "На конець же, будьте усі одної думки, милосердуючі, благородні, сердечні, привітливі; не віддаючи злом за зло, або докір за докір; а насупроти благословляйте знаючи, що на те ви покликані, щоб благословення наслідили". – 1 Петра 3:8,9

35 Не є се ділом Християнина карати злочинців. Карати злочинців може лише Господь або той, кого Він назначить; але не було б се намісці виконувати таку річ через того, хто не має власти. "Не відомщуйте за себе, любі, а давайте місце гніву (Божому), писано бо: Мені відомщення, я віддам, глаголе Господь". (Римлян 12:19) Бог не дав сили і власти послідувателям Христа, щоб вони карали злочинців. Бог самий покарає їх у своїм часі і в свій спосіб.

36 Є такі одиниці, що називають себе дітьми Божими і обмовляють своїх братів ї сим приносять богато шкоди, нещастя і смутку. Сі злоріки оправдують свою обмову тим, що кажуть, що їх браття робили зло і тому можна властиво виставити їх на сміх. Але така робота не згаджується з Писанням. Бог сотворив свою організацію, часть котрої є на землі, і котрій Він поручив певну роботу виконати. Всі, що належать до Божої організації є відвічальні Йому і і відповідять перед Ним. Тому послідувателям Христа є сказано, щоб вони "ніколи не хулили". (Тита 3:2) Під жадними услівями ніяка одиниця не є оправдана спричиняти комусь смуток, печаль або терпіння ділом або словом. "Ти ж хто єси, що судиш чужого слугу? Своєму панові стоїть він або падає. Устоїть же, бо здоліє Бог поставити його". – Римлян 14:4

37 Апостол дав здорову пораду своїм братам, коли писав до них: "Не осуджуйте один одного, браттє; хто осуджує брата та судить брата свого, осуджує закон і судить закон; коли ж закон судиш, то ти не чинитель закону, а суддя. Один єсть законодавець, що може спасти і погубити; ти ж хто єси, що судиш другого?" – Якова 4: 11,12

38 Єгова приписав закони для своїх людей. Він нікому не дав власти судити нікого. Єсли хтось хоче дати свій осуд або рішення відносно когось іншого щодо сього, як він стоїть в очах Божих, то сим він робить себе суддею Божого закону, чого він не має права робити. Він хоче забрати місце котре не належиться йому, і тому його поступки не можуть подобатись Господу. Єсли він є переконаний в своїм умі, що певний брат ходить мильно дорогою і що таке поступування не є угодне перед Богом, тоді він може оминати такого брата, але ніколи не карати його або старатися карати його.

ЦЕРКВА

39 Чи не поручив був Бог церкві або зборові Християн давати присуди і карати певних переступників і через се спричиняти їм зло? Відповідь після Писання мусить бути: Ні! Бог не уповажнив екклєзії давати присуди в тій ціли, щоби карати когось. Ріжні непорозуміння можуть вирнути між несовершеними сотвореннями. Ісус Христос дав властивий закон після котрого мусить екклєзія поступати у всіх обставинах. Єсли

хтось согрішить проти брата свого в Господі, то з ним треба поступати після установленого закону. Се однак не значить, що ушкоджений може заподіяти яке зло переступникові. Але він може ось що зробити: "Коли ж прогрішить проти тебе брат твій, йди й обличи його між тобою й ним самим. Коли послухає тебе, здобув єси брата твого; коли ж не послухає, возьми з собою ще одного або двох, щоб при устах двох свідків, або трьох, стало кожне слово. Коли ж не послухає їх, скажи церкві. Коли ж і церкви не послухає, нехай тобі буде як поганин та митник". – Маттея 18:15–17

40 Яка ж мала б бути ціль представляти сю справу перед екклєзію? Очевидно та, шоб церква могла вислухати справу і рішити, хто помилився, а потім повідомити о сім замішані сторони. Не є се привилей церкви давати присуди і опісля виконувати їх проти котрої будь сторони і через се наносити зло або кару проти злочинця. Ціль повинна бути помочи винуватому і навернути його, єсли можливо, і се треба робити через непохит не і недвозначне стояння по стороні правди. Екклєзія, висказавши своє негодування і осудив ши помиляючогося, може сим чином пробудити винуватого і показати йому його мильне поступування і сим чином помочи йому прийти до себе; і если він се зробить, вискаже свій жаль і зачне чинити добро, тоді йому треба помочи.

МИР

41 Часом буває, що старші в зборі приписують собі більше власти чим Писання дає їм. Тоді треба пам'ятати, що старші є слугами збору, і що вони не мають права панувати над зібранням. Єгова є Бог миру, і всякий, що має Його духа, шукає миру і добра для своїх братів. Дух Господа кермує тих, що посідають його, щоб вони справедливо поводились зі своїми братами, і щоб вони любили милосердє, і ходили в покорі і в послушенстві з Богом. Тоді самолюбство буде відложене геть, а любов візьме місце між братами.

42 Екклєзія може поручити старшим в зборі наз начувати провідників і бесідників на зібрання. Маючи таку власть, комітет повинен старатися о найвисше добро екклєзії, що значить дбати о найлучші інтєреси царства Господнього. В такім случаю не повинно бути ласки, ані ніхто не повинен бути занедбаний, тому що його особа не є люба комусь. Рішаюча точка повинна бути: Хто найлучше може служити справі екклєзії? Коли екклєзія буде поступати в такий несамолюбний спосіб, тоді всі члени в екклєзії будуть радо співділати з тим розпорядженням. Єсли ж екклєзія завважає, що комітет пішов поза свою власть, або повівся невластиво, тоді екклєзія має право знести роботу комітету або й цілковито розвязати комітет. Рішаюча власть спочиває в руках екклєзії. Але які б то кроки не були взяті, то все треба робити без самолюбства.

43 Господь є тепер у своїм храмі. Він зібрав Сион на землі і помазав Його виконувати певну роботу. Сі помазанники тепер бачуть око в око, або так сказати, вони розуміють головні правди і волю Божу відносно Його народу, і будуть ділати в гармонії. Писання говорить про Сион, або дім Божий, під назвою Єрусалим. Відносячися до помазанників в теперішнім часі, слово Господнє так говорить: "Звеселивсь я, коли сказали мені: Ходім до дому Господнього! Наші ноги стояти муть у брамах своїх, Єрусалиме! Єрусалиме, збудований, як город, кріпко замкнутий". (Псальма 122:1–3) Члени ніг Божої організації мусять стоя ти і будуть стояти разом і покажуть єдність в Христі, і кождий член буде старатися о добро Божої організації. Се можна зробити лише тоді, коли буде мир і гармонія. Тому Господь напоминає свій нарід: "Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і другів моїх скажу: Мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю". – Псальма 122:6–9

44 Зсумувавши гадки разом, справа стоїть, так: Єгова є Бог миру і дає мир тим, що люблять Його. Він творить зло і вживає його проти тих, шо чинять лихо. Він один посідає ту власть, і передає її тим, котрі Йому подобаються, і ніхто інший не має права вживати тої сили. Нехай отже всі помазанники Божі уникають зла, бояться Бога, роблять правду, люблять милосердє, ходять право з Богом, і нехай несамолюбно піддадуться Йому на службу. Його царство прийшло, і всі, що мають Його духа, нехай спільно співають нову пісню Єгові.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

§ 1. Які приготування Єгова зробив, щоб примирити рід людський з собою?

§ 2,3. Опиши обставини, які були у світі поперед і під час сього приготування. Подай причину, чому Єгова позволив на той довгий період гріху і зла.

§ 4–6 Покажи, чи люди навчилися якої важної лєкції через їх досвід зі злом і лиходіями.

§ 7–9. Опиши досвід Християнів зі злом. Чому Сатані дозволено мучити слуг Божих?

§ 10. Опиши досвідчення ще інших мужів окрім християнської доби, і також хто був автором всіх зневаг і переслідувань, які переносили вірні Богу.

§ 11–13. "Видовищим зробились ми світові і ангелам і людям". В який спосіб, через кого і для якої ціли?

§ 14. Як вірні вчаться лєкції через терпіння?

§ 15,16. Як і чому Бог допускає карання на своїх синів?

§ 17–18. Поясни, чи досвід зі злом є найлучший учитель праведности і послушенства.

§ 19–22. Поясни слова апостола Павла до Римлян 5:3,5 а головно слово “досвід”.

§ 23. Яке є правдиве джерело знання для Християнина? Для якої ціли служить його досвід зі злом і лиходіями?

§ 24. Що заставило апостола дати пораду записану в листі 1 Коринтян 15:33,34?

§ 25. Що треба робити, щоб йти за порадою поданою в листі до Римлян 12:2? Опиши обставини, котрі показують правдивість сього заключення.

§ 26,27. Поясни значіння слів апостола в листі до Филипян 1:9,10.

§ 28–31. На підставі Писання покажи важність акуратного знання правди.

§ 32,33. Наведи інші тексти, в котрих знаходиться слово “досвід” і подай значіння їх.

§ 34,35. Після Писання, то чи можна Християнові послугуватись злом проти ближнього?

§ 36–38. Опиши обставини, до котрих відносяться слова в листі до Римлян 14:4. Як треба поступати з тими, що поповняють розділ і інші переступи проти науки Ісуса і апостолів?

§ 39,40. Покажи властиве поступування, коли якийсь брат образить іншого брата в Господі. Задля якої ціли треба представляти сю справу перед ек клєзію?

§ 41,42. Порівнай власть старших із властю екклєзії. Після Михея 6:8, то що Бог потребує від всіх тих, що хотять Його оправдання? Яка рішаюча точка повинна бути, коли назначується задачу для різних членів або слуг екклезії?

§ 43. Що значить бачити “око в око” і стояти разом? Чому тепер треба головно дбати про мир, і гармоній но співділати?

§ 44, Зсумуй разом гадки подані тут.

АНГЕЛИ В СИОНІ

“А приступили ви до Сионської гори і до города Бога живого, Єрусалима небесного, і до тьми ангелів”. – Жидів 12:22,23

ЧАСТЬ 1

ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ є найважнішою річею для послідувателів Христа. З приближеннямся помазанників на землі до загального зібрання тих, що будуть становити сю організацію, вони стараються більш і більш навчитись про ту чудну організацію Всевишнього. Кількадцять століть тому назад Павло мав видіння тої організації, але, як він каже, він не мав права розказувати про ню, тому що тоді ще не був властивий час. Та тепер вже прийшов день Господень, отже день одкриття; і тому се є на місці для помазанника шукати пильно пізнати значіння многих Писань, котрі до тепер були незнані для людей.

2 Писання дуже часто говорить про святих ангелів; і позаяк слово Боже було написане для помочи, потіхи і заохочення помазанників, котрі жиють на землі при кінці світа, то се є властиво для них шукати більше інформації відносно ангелів, котрі будуть становити часть зібраної громади, на котру Бог зсилав свої ласки. Ми можемо бути певні, що кождий член тої організації має якусь важну лєкцію до виконування. Докази з Писання в світлі добре знаних нам фактів показують, що Господь Ісус Христос прийшов до свого храму і розпочав суд. Бог зібрав Сион, котрого головою є Ісус Христос. То ж яку задачу мають виконувати ангели? Чи лише служити яко післанці Господні? Або чи вони мають якусь іншу задачу до виконування?

3 Промовляючи до своїх учеників, Ісус сказав: “Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі святі ангели з ним, тоді сяде він на престолі слави своєї”. (Маттея 25:31) Пояснюючи сей текст, у Викладах святого Письма, том 3, сторінка 302, є сказано, що се Писання відноситься до членів Христа, включаючи і тих вірних, що були збуджені зі смерти, і тих, що знаходяться на землі, котрі становлять членів ніг Його. Чи се, що те Писання означує? Або, чи Писання показує, що Бог дав ангелам якусь іншу роботу виконувати для Його людей і світа?

4 Здається, що Писання дуже попирає те друге заключення; отже тут буде на місці переглянути декотрі тексти відносно сього, щоб дістати краще видіння Божої організації і щоби церква на землі могла краще оцінити свій привилей.

5 Що ангели виконували назначені їм задачі перед тим, нім чоловік зачав істнувати, то се ясно показує Писання. Одинокий спосіб, в який можна прийти до властивого заключення є, розбирати Писання відносно ангелів в ріжних періодах часу, відкритих в слові Божім. Святі ангели є властиво названі синами Божими, тому що вони отримали життя від Єгови. Промовляючи до Йова, Єгова сказав: “На чім оперто підвалини її, або хто заложив угловий камінь її, як тим часом всі ранні зорі веселилися і всі сини Божі викликували з радощів?” – Йова 38:6,7

6 “Зорі” згадані тут мусіли бути Льогос і Люцифер, а інші ангели були відріжнені від тих двох головних осіб. Як здається, то сини Божі від часу до часу появлялись перед Ним і здавали звіт з своєї діяльности перед Господом. (Йова 1:6) Піс

ля слів тексту, то Сатана мусів був доглядати ріжні справи на землі. Ще інші тексти візьмемо під розвагу, щоб нам прийти до яснішого заключення, чи Ісус відносився до членів свого тіла, коли Він говорив про свій прихід, як Він зачне судити світ зі всіма ангелами.

7 Павло пишучи до церкви відносно організації Божої, сказав: "Не ангелам бо покорив вселенну грядущу, про котру глаголемо". (Жидів 2:5) Пояснюючи сі тексти, у Викладі святого Письма, том 1, сторінка 250, є сказано:

"Мисль, яка з того насувається є та, що "перший світ" перед потопом був під надзором і спеціальною управою янголів, котрим було дозволено пробувати, що вони можуть учинити в привернення людського роду з упавшого стану. Без сумніву, що за Божим дозволом, вони раді були спробувати того, бо всі викликували з радощів над ділами, які Бог творив. (Йова 38:7) Що ангелам було дозволено правити в першім світі, хотя й вони були безуспішні, то на се указують не лише різні цитати відносно сього періоду, але сю думку можна винести з уваги апостола. Порівнюючи сучасну епоху з минувшою та будучою, він каже: (Жидів 2:5), "Не ангелам бо покорив вселенну грядущу, про котру глаголемо".

8 Повисше наведений параграф розуміли, що він значить, що по вигнанню чоловіка з раю аж до знищення світа великим потопом, небесні ангели були урядовими управителями чоловіка; що Бог позволив се тому, щоби дати нагоду ангелам показати, чи вони можуть привернути чоловіка назад до його першого стану.

9 Писання здається не попирає такого погляду задля тої причини, що чоловік був поставлений під нагляд Люцифера від самого початку. (Езе киїла 28:13–15) Ніде Писання не вчить, що коли Люцифер зрадив Бога і визвав Всевишнього, то ді відобрано від нього сторожництво над чоловіком. Єсли Бог дав рід людський під нагляд ангелів аж до потопу, тоді сторожництво мусіло бути відобране від Сатани від часу Едему аж до потопу. Історія подана в книзі Йова кидає світло на се питання. Там сказано, що Сатана ходив по світі сюди й туди, і се показує, що він ще занимав свій уряд по сім, як він стався ворогом Божим. Інші Писання показують, що події записані в книзі Йова взяли місце много літ по потопі. Коли Ісус був на землі, Сатана і тоді занимав той уряд помимо того, що він мильно уживав його, тому що Ісус говорив про нього як про "князя сього світа".

10 Одиноке розумне заключення, в світлі Писання, а головно на підставі книги Йова, є, що Єгова позволив Сатані йти його злою дорогою і дальше уживати своєї сили над чоловіком аж до назначеного часу, коли Бог знищить його роботу; що в тім протязі часу, від вигнання чоловіка з Едему аж до знишення сатанської організації, Сатана був невидимим володарем над безбожними людьми на землі. Без сумніву, певне число ангелів пішло за лукавим Сатаною в лукавство; і яку б то роботу сі злі ангели не робили, то вони мусіли се робити під керівництвом Сатани, яко вождя демонів. Се відноситься більше до сатанської організації, над котрою будемо зас тановлятися пізніше.

11 Коли апостол Петро сказав, що "тогдішний світ водою затоплений погиб" (2 Петра 3:6), то се ще не значить, що тодішний світ був під правлінням ангелів. Як видима так і невидима часть світа була Сатанською організацією; і ангели, котрі співділали з ним, були бунтівниками, вони пішли за Сатаною радше чим служити Богу; і ся гадка є поперта словами апостола. (1 Петра 3: 19, 20) З приходом великого потопу, та зла організація була розвязана і видима часть її була знищена. Великий гнів на сатанську організацію був виллятий в той час через об'явлення Божої сили, і се представляло цілковите знищення Сатани і його організації у властивім часі. Слова апостола показують, що декотрі ангели Сатани в той час були в вязниці; але з чого та вязниця складається, то тут не згадується.

12 Заледви чи можемо припускати, щоб Бог дав в руки ангелам володіння над світом в тій ціли, щоб дати їм нагоду привернути рід людський, а єсли вони не зможуть, тоді знову Він мав віддати володіння в руки Сатани. Писання виразно говорять, що ангели ніяким робом не були б могли привернути упавший рід людський. Чоловік доб ровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть, і через се прийшла смерть на всіх, і нема ніякого іншого способу для привернення чоловіка лише через назначений Богом спосіб, т. є., через жертву викупу. – Дії ап. 4:12

13 Нема ані одного тексту в святому Писанні, котрим би можна доказати, що Єгова поручив людство ангелам, ані не можна виснувати такої думки зі слів апостола. Божий напрям ділання не є ніколи незгідний. Сей факт, що Ісус стався меншим чим ангели, щоби яко совершенний чоловік міг дати викуп, є безперечним доказом, що ангели не могли привернути рід людський; і що се не годилось би з принципами Єгови віддати власть ангелам над людьми, щоб випробувати їх силу в неможливій річи. Злі ангели співділали з Сатаною, і ціла його організація була розвязана через потоп. Без сумніву, що всі добрі ангели мали до діла з потопом під керівництвом Єгови відносно знищення того злого світа. Можна також розумно припускати, що Єгова уживав їх в боротьбі проти Сатани, як се можна заключити з Писання про сю подію. – Одкриття 12:7

.

ІЗРАЇЛЬ І АНГЕЛИ

14 Що ж тоді могли означувати слова апостола, “Не ангелам бо покорив вселенну грядущу, про котру глаголемо?” (Жидів 2:5) Його слова в контексті кидають світло на се питання. Він промовляв до ізраїльтян з котрих він походив самий, і котрі так як і він, сталися послідувателями Христа. Він робив натиск на велике спасення, котре прийшло на світ через смерть і воскресення Христа. – 2 Тимотея 1:10

15 Єгова вибрав Ізраїля за свій нарід і зробив угоду з тим народом. На підставі условин тої угоди, Бог був би дав їм життя, єсли б вони були дотримали ту угоду через закон. А що Ізраїль не буде міг дотримати тої угоди, то про се Єгова знав під час роблення угоди; але се не було не згід не з Ним робити таку угоду тому, що їх упадок був остаточним доказом для них, як і для всіх інших, що велика жертва викупу була конечно потрібна. Божий закон ясно учить, що всякі оправдані сотворіння мають життя, і всякий, хто би дотримав закон, мав би бути оправданий; але старання сповнити закон і не дотримати його, було доказом зі сторони людської цілковитої нездібности піднести себе з деградації. Сим чином був даний доказ, що лише через кров Христа може прийти спасення. На сю точку Павло робив натиск в своїм листі до жидів. Він показує там, що велика відвічальність спочивала на ізраїльтянах в сповненню їх угоди, але на тих, що приняли Христа тепер, спочиває ще більша відвічальність. Сі останні мають пильно уважати на потреби угоди через жертву. Порівнюючи сю відвічальність і роблячи натиск на свій аргумент, він каже: “Бо коли промовлене ангелами слово певне, і всякий переступ і непослух прийняв праведну відплату, то як нам утекти, що недбали про таке велике спасення? Котре почавши проповідувати через Господа, від тих що чули, нам стверджене”. – Жидів 2:2,3

16 Коли Бог вибрав ізраїльтян для себе, Він зробив з ними угоду і сим чином взяв їх з під володіння Сатани, і вони сталися Божим народом. По тій причині Він дав їм закон і заповіди, щоб вони не мали інших богів крім Його, ані щоб вони не робили жадної подобини і не покланялися перед нею, і щоб вони любили Його і почитали Його єдиного. (2 Мойсея 20:3–5) Здається, що тут Писання ясно учить, що Бог дав святим і послушним ангелам певну службу до виконання взглядом Ізраїля. Повисші слова апостола показують, що Боже слово до Ізраїля було передане через ангелів і було певне, і що за їх непослушенство вони отримали справедливу кару. Се показує, що ангели мали що небудь до діла з угодою, і що Бог потвердив се.

17 Стефан попирав сей доказ, коли він говорив про закон даний ізраїльтянам: “Ви приняли закон через, розпорядки ангелів, та й не хоронили його”. (Дії ап. 7:53) Сі слова написані Павлом і Стефаном під виливом святого луха показують, що ангели мали більше до чинення з розказами для Ізраїля чим лише яко післанці або посередники.

18 У повисшім тексті Стефан ужив слово “розпорядки”. Те слово походить від іншого слова, корінь котрого є переложене на слово “веління” в слідуючім тексті: “Тим же хто противиться власті, Божому велінню противиться”. (Римлян 13:2) Сей текст попирає думку, що хто ділає під Божим керивництвом, того Бог попирає. В листі до Галат 3:19 є сказано, що закон для Ізраїля був уряджений рукою ангелів через посередника Мойсея; і що те слово “уряджений” походить від корення слова “розпорядження” котре знаходиться в діях апостолів 7:53. Ісус уживав те саме слово, котре є переложене на “наказуючи” в слідуючім верші: “І сталось, як скінчив Ісус, наказуючи дванадцятьом ученикам своїм”. (Маттея 11:1) Се дальше доказує, що те слово значить багато більше чим розносити вість. І знову, те саме слово є переложене на “повелів” в слідуючім тексті: “Так і Господь повелів тим, хто проповідує благовістє, з благовістя жити”. (1 Коринтян 9:14) Те саме слово є переложене “настановити” в листі до Тита 1:5.

19 Відносячися до закону, або до слова даного ангелам і до слова даного Господом Ісусом Христом, слово “промовленого” було вжите в обидвох случаях. (Жидів 2:2,3) Ми знаємо, що Ісус мав власть промовляти; і позаяк те саме слово було вжите відносно ангелів, то можемо розумно припускати, що ангели також мали власть промовляти відносно ізраїльської угоди через закон. Се доказувало б, що ангели не ділали лише яко післанці до Ізраїля, але що вони установили угоду яко маючі власть і під керівництвом і приказами Бога Єгови, тому що Бог поручив їм сю роботу до виконання.

20 Вернувшися назад до Павлового аргументу в листі до Жидів 2:2–5, його слова можна зрозуміти так: Що Єгова поручив силу своїм ангелам опікуватися ізраїльтянами, котрий то нарід був під їх видимим князем і провідником, і що тепер, від приходу Господа Ісуса і від початку збирання церкви, така робота ангелів скінчилась; що Господь Ісус є тепер Головою і Володарем церкви і що будучий світ буде Його царством і не буде підлягати ангелам, а буде підлягати власті Христа; що тоді всі сотворіння в небі і на землі будуть мусіли покоритися під Його правління і власть. Інакше сказати: Ізраїль був під властю ангелів; але будучий світ не буде підлягати під власть ангелів, а під власть Христа Ісуса.

21 Здається, що Павло в сім тексті не старає

ся доказати, що ангели пробували піднести рід людський і їм не вдалось. Противно, його аргументи показують, що Ізраїль, Боже типічне царство, був під керівництвом ангелів і що правдиве царство буде під властю Христа. Дальше він показує, як Ісусу треба було статися меншим чим ангели, щоби відкупити рід людський занім Він міг установити своє царство. Отже виходить, що по закінченню типічного ізраїльського царства, правління ангелів скінчилося і по сім їм була дана якась інша задача до виконання. Єсли так, тоді се виключило б думку, що ангели мали щонебудь до діла з родом людським перед потопом, хіба що злі ангели співпрацювали з Сатаною і володіли упавшим чоловіком і відвертали його від Єгови.

СЛУЖИЛИ ЛЮДЯМ

22 Ангели, що пішли за Сатаною з конечности стратили всяку нагоду служити чоловіку. Таку службу було поручено вірним ангелам Божим; і Писання показує, що Бог поручив сю службу вірним ангелам; і тому добре нам мати сі факти на увазі, коли ми застановляємося над загальним зібранням Божої великої організації, на котрім то зібранню будуть присутні святі ангели. Святі ангели Бога Єгови служили Авраамові, Лотові і Яковові і іншим. В назначенім часі Авраам вислав свого слугу знайти жену для свого сина Ісаака, і приказав йому повернути до свого родинного краю і вибрати там жену Ісаакові. Авраам сказав до слуги: "Господь Бог вишле свого ангела перед тобою". Отже ангел Господень вибрав Ребеку. – 1 Мойсея 24:7–27

23 Яків був полишив дім свого отця і подорожував в землю Падан–Арам. Коли він прийшов до Бетелю він мав видиво ангелів. (1 Мойсея 28:12) З бігом часу він повернув до Канаан землі, і коли він приближився до тої землі ангели Божі служили йому. (1 Мойсея 31:11–13) Написано є, що ангели Божі вийшли стрінути його: "Каже ж тоді Яків, зустрівши їх: Се Божий полк, урочище те Манаїм". (1 Мойсея 32:2) Слово "манаїм" значить "два полки". Яків мав свій власний полк, котрий йшов походом до обіцяної землі, і мабуть тут він відносився до двох полків: до свого і до полку Божих ангелів, і тому він назвав те місце таким ім'ям. Він знав, що небезпека чекала його; і щоби запевнити його, ангел появився Яковові і дав йому підкріплення і запевнив його, що він і його майно буде охоронене через невидимий полк. Позаяк Яків представляв Божий помазаний нарід на землі, тому много потіхи можна винести з сього образка, а іменно, що Божі ангели дадуть особлившу охорону і опіку для помазанників в сім часі.

24 Бувають випадки, що Бог велить своїм ангелам служити тим, що служать і люблять Його. При горі Синай ангели переказували Божий закон для Ізраїля, і спевністю, що полк ангелів мав доглядати сих людей під час їх подорожі в пустині. Є написано, що перед смертю своєю Мойсей виповів благословенство на Ізраїля: "І промовив: Господь зійшов від Синая і явився із Сеїра; засіяв із Паран гори і прийшов із тьмами святих. З його ж правиці палав вогонь закону про їх". – 5 Мойсея 33:2

25 Слово в повисшім тексті "святі" відноситься до святих ангелів, котрі служили ізраїльтянам. Коли Божий вибраний нарід зближався до обіцяної землі, тоді Мойсей заговорив до них і сказав: "Нема над Бога ізраїлевого, що несеться на небесах собі на поміч, і в славі своїй на облаках. Твоя пристань Бог Предвічний, і ти на роках його вічних; і він жене ворогів твоїх перед тобою і рече: Нищ їх!" (5 Мойсея 33:26,27) Без сумніву, що ті слова відносяться до служби Божих святих ангелів, яку вони виконували в тім часі для Його народу.

26 Мешканці землі Канаан були далеко більші і сильніші від ізраїльтянів, і тому ізраїльтяни мусіли вповати і надіятися на Бога Єгову, щоб Він воював за них. Без сумніву. що це був Єгова, що вислав був свій полк ангелів воювати за свій нарід. Йозия стояв на переді і провадив ізраїльтян. Саме тоді він облягав місто, приготовляючись напасти на нього. Ось появився чоловік коло Йозиї з голим мечем. Йозия сейчас набрав відваги і спитав: "Чи ти наш чи з ворогів наших? А той відказав: Ні, я гетьман війска Господнього, і прийшов тепер сюди. І впав Йозуя на лице своє та й поклонився йому; тоді питає в його: Пане, що ж повелиш ти слузі своїому?" (Ісуса Навина 5:13,14) Без сумніву, що се об'явлення для Йозиї було дане, щоб повідомити його, що гетьман невидимої Божої армії був присутний, і що невидима армія була готова до акції в обороні Ізраїля.

27 Коли прийшов час нападу, Йозия показав, що він вповає на Бога і Його невидиму армію. Він приказав священникам нести скриню завіту між оруженими арміями Ізраїля і так обходив місто Ерихон, трублячи в труби. Се вони чинили через сім день. Семого дня, обійшовши місто сім разів, ізраїльтяни, під проводом Йозиї закричали, і мури Ерихону впали; і ані одної стріли не вистрілила видима армія. Невидимі полки Єгови провадили дійсну боротьбу, під час, коли видимі сили робили лише галас. – Ісуса Навина 6:2–21

28 Ще інша велика битва взяла місце коло Габаону, де злучена сила ворога наперла проти ізраїльтян під час, коли ізраїльтяни були під провідництвом Йозиї. Без сумніву, що і там була невидима сила також. Писання показує, що вороги втікали перед ізраїльтянами, бо Господь кидав великим градом на ворога, вбиваючи більше чим мечем. Тут зовсім не буде перебільшення Писання, коли зробимо заключення, що ангели Єго

Єгови, формуючи невидиму армію, робили дійс ну роботу проти ворогів Божих, кидали кавалки леду і вбивали ворога. – Ісуса Навина 10:11–16

29 Треба пам'ятати, що пророк Єлисей був вжитий яко прообраз Божого помазаного народу на землі. Одного разу Єлисей був у Дотан і ворог вис лав велику силу війська, щоби взяти його в неволю. Коли слуга Єлисея побачив сю велику армію навкола міста у котрім Елисей був, він дуже налякався і в розпуці благав Єлисея (о поміч). Тоді Єлисей дав повну запоруку безпеченства, кажучи: "Не лякайсь, бо тих, що з нами, більш аніж тих, що з ними". Се показує, що там була велика невидима сила і що вони там були під проводом Єгови для охорони свого слуги. Хотя й Писання не каже, що ангели були там, але ніяке інше зак лючення є неможливе. "І молився Єлисей й промовив: Господи! Відкрий йому очі, щоб він бачив! І відкрив Господь слузі очі, й побачив він, як гора навкруги Єлисея була заповнена кіньми й полом'яними колесницями". (2 Царів 6:17) Хтось руководив над сими кіньми і огняними колесницями, і Єлисей знав, що після Божого розпоряд ження число ангелів було присутнє, котрі могли більше ужити сили чим се могли зробити вороги.

30 Сі, що тепер є заняті в роботі Єлисея, можуть взяти собі сей образ яко обітницю цілковитої охорони, котру дасть Бог Єгова своїм помазанникам, хотя й та охорона є невидима для людського ока.

31 Коли ассирияни виступили проти Єрусалиму і визивали Всемогущого Бога і Його нарід, то 185,000 із них полягло смертю перед мурами Єрусалиму в одній ночі. Без сумніву, що Божа невидима армія вчинила се. Писання каже, що тоді ізраїльский цар сказав до людей: "Кріпіться й будь те відважні, не бійтесь і не лякайтесь царя ассирійського і всього множества, що з ним; бо з нами більше ніж з ним. З ним рам'я тілесне, а з нами Господь, Бог наш, щоб помагати нам і битись в битвах наших. І скріпився народ від таких слів Езекиї, царя юдейського". – 2 Паралипоменон 32: 7,8.

32 Дальше Писання каже: "І послав Господь ангела і вигубив всіх хоробрих в війську ассирийськім". Очевидно се значить, що один із ангелів Гос подніх був на чолі армії, або так сказати, ангел був гетьманом сил в тій боротьбі. Тут можна розумно заключити, що Бог поручив роботу охоронення своїх людей ангелам, котрі виконали се в гармонійний спосіб.

33 Ісус був один із найголовнійших в Ізраїлі. Він сказав, що Божі святі ангели є служебними духами наслідників спасення, а головно вони служили Гетьманові того великого спасення. Сталося, що оружена товпа під кермою духовенства, агентів Диявола, шукали убити Ісуса на смерть. В тім то часі Він сказав до Петра: "Верни меч твій в місце його. … Або думаєш, що не міг би нині вблагати Отця мого, й приставив би мені більш двадцять легіонів ангелів?" (Маттея 26:52,53) Сі ангели тоді не були під розпорядженнєм Ісуса, але Він заявив, що на Його просьбу Отець вислав би їх Йому на службу. Ісус був в городі Гетси манським, де Він переходив великі терпіння і печаль, і тоді приступив ангел і служив Йому. Так і є написано, "Явився ангел з неба, підкріпляючи його". – Луки 22:43

34 Сі Писання учать, що коли Ісус був в тілі, Бог поручив власть своїм ангелам охороняти і потішати Його. В часі Його народження ангели принесли радісну новину для людей на землі. Під час Його терпіння і смерти вони були на Його обс лузі. При Його воскресенню з мертвих ангел Господень був коло гробу. Отже всі повисші Писання показують, що ангели ділають в більшій мірі як лише післанці.

ЗМІНА СЛУЖБИ

35 По своїм воскресенню з мертвих, Ісус сказав до своїх учеників: "Дана мені всяка власть на небі і на землі". (Маттея 28:18) Від того часу ангели вже більше не охороняли Його, і від тоді всі сили на небі і на землі мусять підлягати Господу Ісусу Христу, і сі ангели мають іншу службу виконувати для Нього. В доказ сього заключення Писання говорить: " ... Ісуса Христа, котрий є по правиці Бога, зійшовши на небо, котрому покорились ангели і власті і сили". (1 Петра 3:21) Пав ло також каже, що Ісус Христос був вивисшений до найвисшої власти і чести і тепер Він є по правиці Єгови. По тім апостол додає: "Коли ж знову уводить Первородня у вселенну, глаголе: "І нехай поклоняться Йому всі ангели Божі". – Жидів 1:6

36 Святі ангели Єгови мали в многих случаях привилей служити в ім'я Всевишнього. Однак ніхто з них ніколи не отримав такої чести, яку Бог дав своїому возлюбленому синові. "Кому бо з ангелів сказав коли: Сиди по правиці в мене, доки положу ворогов твоїх підніжком ніг Твоїх?" – Жидів 1:13

37 Хотя й цілковита сила і власть була дана в руки Ісуса Христа при Його вознесенню на небо, то все ж таки Він мусів чекати аж до назначеного часу Єговою, щоб Він міг уживати ту силу і власть. (Псальма 110:1,2) Та повна власть і сила не могла бути вжита Ним, доки Отець не посадив Ісуса Христа на святій горі Сион. (Псальма 2:6) Писання і факти показують, що Він воцарився в 1914 році, т. є., при кінці світа. Без сумніву, що від Його вознесення всі ангели були під розпорядженням Христа, котрі воювали з Ним проти ворога. – Одкриття 12:7

38 Як забагато Ісус знав про свій другий прихід коли Він був на землі, то сього ми навіть не можемо відгадати, але здається, що Він не знав точного часу про свій прихід. Певно, що і ангели не знали, бо Ісус так сказав. (Маттея 24:36) Те що сі святі ангели вельми інтересувалися другим приходом Господа Ісуса Христа, і установленням царства, то здається, що про се Писання ясно говорять. Є сильна причина вірувати, що від коли зачались виповідати пророцтва, то святі ангели знали, що вони будуть мати участь в роботі привернення людства. Вірні ангели показали своє послушенство у всіх своїх задачах. Є написано, що пророки Божі пророкували відносно терпіння Христа і про славу Його царства; що вони старанно старалися пізнати час і спосіб Його прий дешної слави, і тоді писатель додає: "На що бажають ангели дивитись". – 1 Петра 1:11,12

39 Як бачимо, то ангели знали багато і мали велике бажання пізнати ще більше, щоб їм дістати більше нагоди працювати на славу Бога Єгови. Ожидання ангелів на установлення царства мог ло бути пробою для них, а головно, коли вони побачили, що члени царства вибиралися з між упав шого роду людського. Без сумніву їх вірність буде винагороджена. В невидимім царстві Єгови є вір на і невірна кляса сотворінь, і так само на землі між тими, котрі були обдаровані ласкою Господом Богом. Сей но вірне служення зі сторони ангелів принесло їм Боже признання. Так само вір не служення зі сторони помазанників на землі принесе їм Його признання.

40 Уважне розібрання повисших текстів усуває всякий сумнів, що ангели, згадані Ісусом Христом в Маттея 25:31, не є члени Христа воскресші в славі, включаючи помазанників на землі. Се заключення є сильно поперте словами апостола, на що один із товмачів робить натиск, а іменно: "Приступили ви до гори Сионської і до города Бога живого, Єрусалима небесного, і до тьми ангелів". – Жидів 12:22

41 Писання виразно обмежує число членів тіла Христового, але слова в повисшім тексті описують ангелів яко без числа громада, "тьма". Даль ше се заключення попирають слова в тексті, котрий описує гору Сион і святе місто. Гора Сион символічно представляє царство, під час, коли місто представляє небесний Єрусалим, котрий символічно представляє цілу організацію Божу включаючи й громаду ангелів. Позаяк Сион відноситься до урядової части Божої організації, або царства, і позаяк всі члени того тіла мусять бути членами того урядового тіла, то виходить, що вони не можуть бути рівночасно й членами ангельских сил.

42 Господь Ісус уже повернув. Він прийшов до свойого храму і зачав судити. (1 Петра 4:17) Ісус сказав до своїх учеників відносно сього часу: "Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі святі ангели з Ним, тоді сяде Він на престолі слави своєї". (Маттея 25:31) Сей текст показує, що з Його приходом до храму, всі ангели Його будуть товаришити Йому; і позаяк декотрі члени Його тіла є напевно ще на землі, то вони не можуть бути заключені в тій громаді. Тут показується, що ангели Ісуса Христа мають певну роботу виконати в Сионі відносно роботи судження, яка зачалась і є тепер в дальшім тязі. Вони рівно ж мали щось до чинення з жнивами. Що ж Писання говорять про сю точку?

(Дальше буде)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

§ 1. Чому організація Єгови є предметом такого великого заінтерссования в сім часі?

§ 2. Чому так ясно відкриваються Божі заміри в сім часі?

§ 3,4. Яку користь приносить студіювання Писання про ангелів і їх роботу?

§ 5,6. Які інформації знаходимо в книзі Йова?

§ 7–9. Яке світло кидає пророцтво Езекиї на сей предмет? Яку інформацію знаходимо в книзі Йова від носно нагляду над чоловіком? Що говорить про сю точку Ісус?

§ 10. Отже яке заключення муситься зробити щодо Божого ділання з Дияволом від часу Едему і щодо Його виливу між ангелам?

§ 11–13. Як великий потоп поділав на сатанську організацію? Що представляла та подія?

§ 14,15. Поясни, чи се було на місці для Бога робити угоду з Ізраїлем, обіцяючи життя за послушенство, знаючи, що ані один із них не зможе дотримати тої угоди.

§ 16,17. Для чого закон і заповіди для Ізраїля беруться під розвагу в сім місці?

§ 18,19. Порівнюючи Писання з Писаннями поясни значіння слів Стефана, записані в діях апостолів 7:53. Що говорить про сю точку апостол в листі до Жидів 2: 2,3?

§ 20.21. Отже, які є аргументи Павла в листі до Жидів 2:2–5?

§ 22–32. Яко доказ уряду або служби ангелів розкажи, що взяло місце в слідуючих обставинах або подіях, записаних в святому Писанні:

(а) Вибрання жени Ісаака через слугу Авраама.

(б) Провід і охорона Якова.

(в) Ізраїль коло Синай і під час подорожування в пустині.

(г) Знищення Ерихону.

(д) Битва коло Габаона.

(е) Запевнення слуги Єлисея в Дотанії.

(є) Ассирийська армія коло Єрусалиму.

(ж) Яка була пересічна ціль сих записків?

§ 33,34. Що говорить Ісус про службу ангелів? Які докази є подані щодо їх служення Ісусу?

§ 35. Яка зміна служби прийшла для ангелів, коли Ісус воскрес і вознісся і був вивисшений до високої

позиції власти і сили?

36,37. Поясни обмеження вираження в слові "доки" в Псальмі 110:1.

§ 38,39. Яке знання ангели мали про замір Єгови від носно царства, котре Він має установити для привернення людства? Яке було відношення ангелів відносно сього?

§ 40,41. На підставі наведених текстів, хто є ті "ангели" згадані в Маттея 25:31 і до Жпдів 12:22?

§ 42. Що се означує, що коли прийде Син чоловічий в славі своїй і сяде на престолі своїм, тоді ангели прийдуть з ним?

ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ

Середа 1–го Жовтня

"Стеліте дорогу Господеві, рівняйте в степу стежки Богу нашому". – Ісаії 40:3

У СВОЇМ назначенім часі великий і люблячий Бог вислав Ісуса, свого єдиного сина, і через пожертвування Його на смерть отворив дорогу, що провадить до безсмертности. Ся дорога є "вузка дорога", тому вона провадить через жертву. Ся жертва вже майже скінчилась і незадовно та вузка дорога буде заперта на віки. Однак зачинення тої дороги значить отворення славної дороги, котрою чоловік буде міг ирийти до примирення з Богом. Ту славну дорогу можна назвати Царський шлях. Много століть тому назад великий Бог Єгова приготовляв сю чудову дорогу для користи людства. Нині неначе серед пустині у світі Божий останок указує людям на той славний Царський Шлях.

Середа 8–го Жовтня

"Не водячи себе по давнім хотінням вашим, що в незнанню, а, яко Покликавший вас святий і ви самі святі в сьому життю будьте". – 1 Петра 1:1314

БУДУЧИ в тілі, ніхто не може бути совершенним в слові або в ділі або навіть в думках. Єсли хтось каже, що він може привести себе до точки совершенности і може бути без гріха, то апостол каже, що він ошукує себе і правди нема в ньому. (1 Йоана 1:8) Бог вимагає совершенну любов, а се значить несамолюбне служення Йому. (Колосян 3:14) Нове сотворіння в тілі може бути совершенне лише точки погляду. Коли Бог покликує, вибирає і помазує когось, то се значить, що те сотворіння є покликане і поставлене по стороні Господа; отже воно мусить бути святим, т. є., мусить бути цілковито віддане Богу і Його святій справі. Воно мусить бути вірне Богу, а сим не можна бути без вірного виконування припорученої задачі через святого духа Єгови.

Середа 15–го Жовтня

"Возвісти славу Господеві, Єрусалиме! .Хвали., Сионе, Бога твого! Він бо укріпив засуви брам твоїх, благословить дітей твоїх серед тебе". – Псальма 147:12,13

ДІТИ Сиона, включаючи і тих, що дотримують угод через жертву і котрі були приведені "під покров Всевишнього ", тепер бачать вершок своєї нагороди, і тому мають велику причину радуватися і прославляти Бога. Вони є в Сионі, що є організацією Єгови і є охоронені через засуви брам, котрі стоять між ними а ворогом і котрі були тепер зміцнені, тому що Сатана був скинутий з неба і воює проти останка. Бог хоронить їх своєю рукою під час, коли вони стоять в повнім виді ворога. Так довго, як хтось є в Сионі, отже належать до кляси храму, так довго він є на безпечній стороні воріт, котрі охороняють його від стріл лихого.

Середа 22–го Жовтня

"Сам же Бог впокою нехай освятить вас зовсім". – 1 Солунян 5:23

ЄГ0ВА є святий, тому що всі Його дороги є справедливі. Ісус Христос є святий, тому що Він все є в гармонії з Єговою в виконуванню Його волі. Члени Христового тіла мусять бути святі, або освячені, так як їх Голова. Вони мусять бути цілковито віддані Богу, і Єгова старається о всі їх потреби. Будучи приняті до Божої царської родини, вони є відділені на службу Єгови. Тепер вони мусять бути цілковито пос вячені Богу. В новім сотворінню, в Христі, Єгова буде мати непорушний нарід в Його службі, котрий відмовляється навіть симпатизувати з котрою будь частю диявольскої системи. Кінець їх посвячення буде увінчання їх яко царів з Ісусом Христом на Його престолі.

ІНТЕРЕСУЮЧІ ПИТАННЯ

***ПИТАННЯ*: Хто є мешканцями царства Божого, єсли "найменший же у царстві небесному більший від Йоана Христителя", котрий родився найбільшим від жени?**

***ВІДПОВІДЬ*: Се питання є взяте на підставі Маттея 11:11,12, котре звучить: "Не явився між народженими від жінок більший од Йоана Хрестителя; найменший же у царстві небесному більший од него. І від часів Йоана Хрестителя та й до сього дня царство небесне здобувається силою, і хто здобуває, той силоміць бере його".**

Сими словами Господь признає, що Йоан зани

мав велике становисько в Божій організації, тому що Бог ужив Йоана представити небесного післанця, Месію, Христа. (Маттея 11:9,10) Хотя й Мойсей був великим Пророком і були інші важні пророки, однак жадний з них не мав привілею голосити присутности Божого помазаного Царя, Ісуса Христа; отже Йоан був, як Ісус сам сказав, "більший чим пророк. Се ж бо той, про кого написано: Ось посилаю ангела мого перед лицем твоїм, що приготовить дорогу твою перед тобою". Однак, хотя й Йоан занимав се високе становисько, і хотя й він був вірний яко мученик і свідок Божий, то однак слова Ісуса ясно показують, що Йоан не буде в царстві небесному. І єсли жадний із Божих вірних свідків, що жили перед Йоаном, не були більші чим він, то виходить, що жадний із них не буде в царстві небесному. Се також виключає з царства небесного всіх людей, що жили і повмирали перед Йоаном Хрестителем і всіх, що жили перед смертю і воскресенням Ісуса на небо і вилляттям святого духа в день пядесятниці.

Йоан і всі інші (перед Христом), ніколи не будуть в небі і ніколи не будуть бачити лиця Бога Єгови, Сотворителя, і Ісуса Христа, Його Сина в небесній славі. Але чому ні? Тому, що Йоан Хреститель і всі інші пророки і люди, що повмирали перед зіллятям святого духа, були лише люди "народжені з жінок"; а Ісус сам сказав до Никодима, що "коли хто не родиться звиш не може видіти царства Божого. Каже до Нього Никодим: Як се може чоловік народитися, старим бувши? Хіба може в утробу матери своєї знов увійти, і родитись? Озвавсь Ісус: Істино, істино глаголю тобі: Коли хто не родиться од води й Духа, не може ввійти в царство Боже. Роджене від тіла – тіло, а роджене від духа – дух. Не дивуй ся, що глаголав тобі: Мусите ви народитися звиш". – Йоана 3:3–7

Йоан Хреститель ніколи не був народжений звиш; він ніколи не був народжений від води і духа; отже не будучи народжений з духа, він ніколи не може бути духом і піти до неба. У воскресенню він вийде з гробу, так як і всякий чоловік з "тіла і крови"; і яко такий він не може йти до "царства небесного", тому що в 1 Коринтян 15:50 є сказано так: "Тіло і кров царства Божого не наслідить".

Іншими словами сказати, Йоан ніколи не був Християнином, або послідувателем Христа; він був предтечою радше чим послідувателем Ісуса і вмер, занім Ісус був прославлений в небі.

В книзі діянь апостольських, в другій голові, показано, що ніхто з послідувателів Ісуса не був помазаний так, як Ісус був, аж до пятидесятниці, с. т., три роки по смерти Йоана. Отже перед тим днем не було Християнів, тому що "Христос" значить помазанник, а Християнин значить послідуватель Христа Ісуса, що є помазаний тим самим духом Божим як і його Провідник Ісус був. Розуміється, що такий є також народжений з води і духа як і Ісус був в часі Ісусового хрещення в Йорданській воді.

Апостол Петро каже, що сим Християнам є дані дорогоцінні обітниці, щоб через них вони сталися спільниками Божої природи. (2 Петра 1: 4) Будучи вірним аж до смерти, вони отримають нагороду, честь і безсмертність. – Римлян 2:7

Ісус відносячися до сих, що будуть сидіти по Його правиці і лівиці в царстві небеснім (Маттея 20:23) подає думку, що там будуть ріжні позиції в тім царстві, дані після вірності тут на землі кождого Християна; однак, найменший в царстві буде більший від Йоана Хрестителя, що кождий тепер може легко зрозуміти.

Йоан Хреститель що найбільше може бути совершенним чоловіком на землі; і апостол Павло показує в книзі до жидів, в одинадцятій голові, що Йоан Хреститель і всі пророки Божі перед ним встануть з мертвих яко совершенні людські іства, але що Бог приготовив щось кращого для Християнина чим лише людську совершенність. – Жидів 11:38–40

Хотя й Йоан Хреститель і інші пророки, декотрі навіть з них були предками Ісуса, ніколи не дістануться до неба і не будуть небесними царями з Ісусом і царювати на землі тисяч років в Христовім царстві, то однак в Псальмі 45:16 і в Ісаії 32:1 є показано, що Йоан і його співтовариші пророки отримають дар життя через Ісуса і так стануться Його дітьми, і будуть князями по всій землі. Вони будуть служити яко видимі представителі невидимого царства небесного і так будуть підрядні найменшому в царстві небесному.

Ось так вони будуть мати часть в спростованню справ людських, і будуть підносити і помагати їм примиритись з Богом через Ісуса Христа, і так вести їх назад до совершенного і вічного життя в земскім раю. Слова Ісуса, згадані повисше, становлять один із многих доказів, що не всі спасенні до вічного життя підуть до неба, але декотрі люди спасуться і отримають вічне життя і будуть жити в раю приверненім тут на землі.